

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹
تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصیم
تلفن: ۴۴۵۲۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۱ • ۲۶ جمادی‌الاول ۱۴۴۴ • ۲۱ دسامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۵۲ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۲ • اذان مغرب ۱۷:۱۵
اذان صبح فردا ۵:۴۰ • طلوع آفتاب ۷:۱۱

شترت

دیالوگ روز

سریال تاج و تخت - فصل اول - ۲۰۱۵

ند استارک (شان بین): بعضی از زخم‌های قدیمی هیچ‌وقت به صورت واقعی درمان نمی‌شن و با کوچک‌ترین حرفی دوباره خون آزشون می‌ریزه.

صنف

انجمن عکاسان مطبوعاتی بیانیه داد

بیانیه‌چهری

در چند روز گذشته چند نفر از روزنامه‌نگاران و عکاسان مطبوعاتی از زندان آزاد شده‌اند یا حکم‌های آنها صادر شده است.

یلدا معیری، عکاس مطبوعاتی، پس از ۹۲ روز بازداشت، آزاد شد. این خبر را غلامرضا معیری، پدر ایشان، اعلام کرد. آزادی این عکاس مطرح ایرانی با واکنش مثبت فعالان و عکاسان مطبوعاتی همراه بود.

همچنین مرضیه امیری، خبرنگار اقتصادی، نیز طی چند روز گذشته آزاد شده است.

این روزنامه‌نگار حوزه اقتصادی و کارگری بعد از گذشت ۴۷ روز بازداشت با قرار وثیقه از زندان آزاد شد. مرضیه امیری ۹ آبان بازداشت شده بود.

همچنین آریا جعفری، دیگر عکاسی است که این رای دادگاه به او ابلاغ شده است. در حکم اولیه، به مجموع هفت سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق از باب دادگاه کیفری و دو سال نیز ممنوع‌الخروجی محکوم شد که فعالان مطبوعاتی و عکاسی اظهار امیدواری کرده‌اند در صورت برکسان در دادگاه تجدیدنظر تغییر کند.

بیانیه عکاسان مطبوعاتی

همچنین عکاسان مطبوعاتی درباره شرایط کنونی عکاسان واکنش نشان دادند و در بیانیه به تشریح وضعیت پرداختند. در این متن آمده است: «سال‌هاست که ما عکاسان مطبوعاتی تنها به جرم همراه‌داشتن دوربین عکاسی یا ثبت وقایع که آن هم در راستای انجام رسالت خطیر حرفه‌ای‌مان است، با اتهامات مختلفی از سوی افراد، نهاده‌ها و مسئولان مواجه بوده‌ایم. تنوع و تکثر این اتهامات و توهین‌ها گسترده است؛ از ضرب‌وشتم عکاسان در رویدادهای خبری گرفته تا دادگاهی شدن و رفت‌وآمد در محاکم. آن هم به شکایت افرادی که روزی با لبخند مقابل دوربین این صنف قرار گرفته و حتی کسب شهرت کرده‌اند؛ از آشپز و سلبریتی گرفته تا سیاست‌مدار و اقتصاددان. آیا لازم است یادآوری کنیم که این عکاسان همان‌هایی هستند که لحظات باشکوه پیروزی‌ها و جان‌بازی‌های هم‌وطنان عزیزمان در جنگ و انقلاب را به تصویر کشیده‌اند؟ آیا لازم است یادآوری کنیم که همین عکاسان مطبوعاتی به قوام تاریخ تصویری این مملکت کمک کرده‌اند؟ آیا لازم است از شهید سعید جان‌بزرگی، کاوه گلستان، بهمن جلالی، عبدالحسین پرتوی و دیگر عکاسان مطبوعاتی این مرزوبوم نام بیاوریم تا از حیثیت حرفه‌ای صنف‌مان دفاع کنیم؟ آیا باید دوباره عکس‌های زلزله‌های بم و بوئین‌زها و کرمانشاه را مقابل چشمان مسئولان قرار دهیم؟ آیا باید عکس‌های کوی دانشگاه، آتش‌سوزی مسجد ارگ، حادثه تروریستی مجلس، ریزش معدن زغال‌سنگ، حادثه پلاسکو، سیل گلستان و خوزستان، سقوط هواپیمای C۱۳۰ و… را نشان‌شان دهیم تا بلکه بتوانیم از اهمیت فعالیت حرفه‌ای‌مان صحبت کنیم؟ اما امروز چهار دهه پس از انقلاب، در کمال تأسف با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کنیم که اغلب آن را افرادی رقم زده‌اند که اتفاقاً از اهمیت حرفه عکاسی مطبوعاتی اطلاع دارند؛ اما هنوز بر ما روشن نیست که چرا و به چه دلیل از شفافیت و ثبت تاریخ گریزان‌اند. در جریان اتفاقات اخیر نیز برخی از همکاران ما از سوی نهادهای مختلف بازداشت شدند. برخی از آنها در روزهای گذشته با قید وثیقه آزاد شده و در انتظار صدور حکم نهایی هستند و برخی از آنها همچنان در بند هستند.

انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران با پیگیری از خانواده‌ها، وکلا و در برخی موارد در گفت‌وگو با خود عکاسان بازداشت‌شده از صدور احکامی مانند حبس تعزیری، ممنوع‌الکاری، ممنوع‌الخروجی و حتی حکم… شلاق مطلع شده است که اگرچه امکان بازنگری در آن وجود دارد؛ اما حتی تصور صدور چنین احکامی برای کسانی که تنها وظیفه خود را به‌عنوان عکاس مطبوعاتی انجام داده‌اند، قابل قبول نیست. احکام سنگین صادرشده، ضربه نهایی بر پیکر نحیف عکاسی مطبوعاتی ایران است و انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی به‌شدت آن را محکوم می‌کند.

ما عکاس مطبوعاتی هستیم و بار دیگر این گزاره صریح سال‌های اخیر را با صدای بلند فریاد می‌زنیم که «عکاسی مطبوعاتی جرم نیست» و اگر کسی ذره‌ای در این مسئله شک دارد، یک بار دیگر باید تاریخ تصویری ایران را با خود مرور کند.»

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران •

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹

تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز

تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصیم

تلفن: ۴۴۵۲۳۷۲۵

خانه سینما ۱۳ بازداشتی دارد

فردی از نام‌برده و همه بازداشت‌شدگان بود». او تأکید کرد: «در نهایت مقرر شد که اولویت اصلی، تلاش برای پذیرش وکالت وکیل انتخابی خانواده باشد که بتوان با اشراف بیشتر بر جزئیات پرونده کارها پیگیری شود، ضمناً با پیشنهاد کارگروه خانه تئاتر و حساسیت موضوع، در اسرع وقت، رضایت خانواده حسین محمدی برای ورود و حمایت خانه‌های تئاتر و سینما و اهالی فرهنگ و هنر اخذ شد. جلسه دیگری در روز شنبه ۲۶ آذر با حضور نمایندگان کارگروه‌ها با وکیل پرونده و خانواده این بازیگر برگزار شد که نامه رضایت خانواده از ورود اهالی هنر به موضوع مورد بحث با امضای پدر این بازیگر دریافت شد، نکته مثبت این جلسه خبر پذیرش وکیل انتخابی خانواده بود که امیدواری بسیاری ایجاد کرد و در نهایت هرگونه اقدام آتسی به تصمیم وکیل انتخابی و پس از مطالعه پرونده از سوی ایشان موکول شد». رسول صدرعاملی خانواده یادآوری کرد: «حوادث اجتماعی و دردناک اخیر بخش فراوانی از فعالیت هیئت‌مدیره را تحت‌الشعاع خود قرار داده است.»

او با اشاره به جلسات مختلف با نهادهای مختلف امنیتی، قضائی و فرهنگی که از طرف رئیس هیئت‌مدیره انجام شده است، درباره جلسه‌ای که به‌تازگی در ستاد حل اختلاف قوه قضائیه داشته‌اند، توضیح داد: «جلسه امیدوارکننده‌ای داشته‌ایم که امیدواریم هرچه زودتر به آزادی همکاران‌مان و لغو حکم اعدام‌ها منجر شود و همچنین همکاری و پیگیری سازمان سینمایی را نیز در این زمینه نباید نادیده گرفت». صدرعاملی درعین‌حال گفت: «در همه جلسات رسیدگی به مسائل بازداشتی‌ها و اعدامی‌ها، اعضای هیئت‌مدیره، همه مردم به‌ویژه دانشجویان را که این روزها درگیر شدند، عضوی از خانه دانست که در این سال‌ها، تماشاگران ما بودند و از ما حمایت کردند؛ بنابراین مشکل آنها، مشکل ما هم هست و مسائل را خیلی صنفی نگاه نکردیم و پیگیری جامع‌تری

داشته‌ایم». سخنگوی هیئت‌مدیره خانه سینما در پاسخ به اینکه «با وجود تشکیل کمیته حقوقی و قضائی چرا همچنان بازداشت سینماگران ادامه دارد؟» گفت: «خانه سینما همچنان مخالفت خود را با ابراز خشونت‌های آشکار در جامعه بیان می‌کند و معتقد است که خشونت در هر شکل هیچ‌گاه به نفع مردم و حاکمیت نیست. همچنین برخورد‌های اخیر و بازداشت‌های پی‌درپی همکاران ما، اوضاع را بهبود نمی‌بخشد. حاکمیت باید تحمل خود را بالا ببرد و به نقد و نظرها گوش بدهد». او تأکید کرد: «ما همچنان از بازداشت اعضای خود نگرانیم و آن را به مصلحت حاکمیت نمی‌دانیم. بازداشت‌های گاه و بی‌گاه و غیرمعمول برخی از همکاران و به‌خصوص خانم ترانه علیدوستی غیرعادلانه است. هنرمندان براساس نقش و مسئولیت اجتماعی خود وظیفه دارند که درباره مسائل روز حرف بزنند و بهتر است این نظرات منتقدانه به جای برخورد قضائی شنیده و درباره آن فکر شود. بسیاری از مسائل و مشکلات امروز در جامعه را هنرمندان بسیار زودتر احساس کرده و درباره آن اعلام نظر کرده بودند. خانه سینما الزاماً با همه اظهار نظرهای منتشرشده از طرف اعضای خود موافق نیست و اظهارنظرهای شخصی نباید باعث مخدوش شدن حقوق مادی و معنوی دیگر اعضای خانه سینما شود». رسول صدرعاملی در پاسخ به این سؤال که به‌تازگی ریاست سازمان سینمایی وضعیت بی‌کاری اهالی سینما را به اوضاع نازارم اخیر مربوط دانسته، وضعیت سینما را چگونه می‌بیند؟ پاسخ داد: مشکل بیکاری اعضای خانه سینما از سال قبل شروع شده و ربطی به ناآرامی‌های اخیر ندارد و از سوی سینماگران در ابتدای امسال گوشزد شده بود. توقف تولید در ابتدای سال و سخت‌گیری در مجوزها باعث شد که سینماگران کار نکنند. مشکل کاهش تماشاگر از سال قبل آغاز شده است و شاید عوامل آن را باید در روش‌های مدیریت هم جست‌وجو کرد.

آمارخوانی

ترکیه نزدیک‌ترین مقصد ایرانی‌ها

تجارت فردا: براساس آمارهای سالنامه مهاجرتی ایران در سال ۱۴۰۱، ایرانیان در سه سال اخیر از دو کشور کانادا و بریتانیا، بیش از دو هزار ویزای استارت‌آپ، کارآفرینی، سرمایه‌گذاری یا خوداشتغالی دریافت کرده‌اند.

بهرام صلواتی، مدیر رصدخانه مهاجرت ایران در نشست رونمایی اختصاصی سالنامه مهاجرتی ایران آمارهایی از مهاجرت ایرانیان در چند سال گذشته ارائه داد.

صلواتی در این نشست تأکید کرد: به طور کلی برای ایرانیان در ۱۲ سال اخیر سالانه به طور متوسط حدود ۱۲ هزار ویزا یا اجازه اقامت موقت و دائم کاری در مقاصد آمریکا، کانادا، استرالیا، بریتانیا و اتحادیه اروپا صادر شده است.

براساس آمارهای سالنامه مهاجرتی ایران در سال ۱۴۰۱، در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۱ به طور متوسط سالانه حدود ۸۶ هزار ویزا یا اجازه اقامت غیرتوریستی برای ایرانیان در اروپا، آمریکای شمالی و استرالیا، ترکیه و سایر کشورهای OECD صادر شده است.

ترکیه، مقصد اصلی سرمایه‌گذاری ایران

بدون احتساب کشور ترکیه ایران مهاجران ایرانی به مقاصد نام‌برده سالانه حدود ۶۵ هزار نفر بوده و از ۴۶ هزار نفر در سال ۲۰۱۰ تا ۷۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۷ در نوسان بوده است. در سال ۲۰۲۰ رتبه مهاجرپرستی و مهاجرپذیری ایرانیان در میان کشورهای دنیا به ترتیب ۵۴ و ۲۳ بوده است. درحالی‌که رتبه ایران در پذیرش و ارسال مهاجر به جهان در چارک اول قرار دارد و رتبه دانشجویپذیری و دانشجویپرستی کشور نیز تقریباً برابر است. از سال ۲۰۱۸ ترکیه به یکی از مقاصد اصلی ایرانیان برای سرمایه‌گذاری تبدیل شده است؛ به‌طوری‌که خانه‌های خریداری‌شده و شرکت‌های ثبت‌شده از طرف ایرانیان در این کشور افزایش چشمگیری یافته است. ایرانیان در خرید خانه در ترکیه در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ رتبه اول را داشته‌اند. بخش اجتماعی-اقتصادی سازمان ملل به‌عنوان مرجعی که داده‌های تجمع‌شده ورودی و خروجی مهاجران کشورها را منتشر می‌کند، در آخرین به‌روزرسانی خود که مربوط به سال ۲۰۲۰ است، جمعیت ایرانیان مهاجر را حدود یک میلیون و ۳۲۵ هزار نفر و مهاجران ورودی به ایران را دومیلیون و ۷۹۷ هزار نفر تخمین زده است.

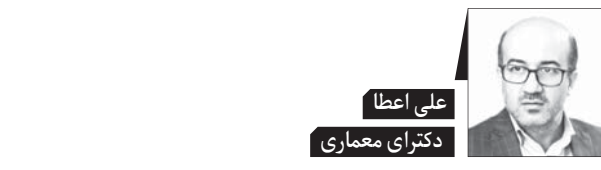

• از روز ۶ آذر ماه محدودیت ترافیکی در اطراف ساختمان متروپل به منظور تخریب باقی‌مانده آن تا شعاع ۶۰ متری اعمال شده است. عکس: حسین عبدالله اصل /ستیم

یاد

به‌یاددکترایرج‌اعتماد

زودآشنای دیربافته

علی اعطا

دکترای معماری

دکتر ایرج اعتماد استاد فرهیخته‌ای که روز ۲۸ آذر از میان ما رفت، استاد سه نسل از معماران و شهرسازان ایران بود. او با تجربه‌ای غنی و گسترده از تحصیل، تدریس و فعالیت حرفه‌ای در عرصه معماری و شهرسازی و شناخت و درکی عمیق از تاریخ و تحولات شهر و معماری در ایران و جهان داشت.

اعتماد تا سال‌های پایانی عمر به تدریس و تحقیق مشغول بود و با بیان گویا و ذهن بویایی که داشت، همواره چشم‌اندازهای وسیعی به سوی شهرسازی و معماری دنیای معاصر در برابر دانشجویان می‌گشود.

دکتر ایرج اعتماد دانش‌آموخته رشته معماری در سال ۱۳۳۹ از دانشگاه فلورانس ایتالیا و کارشناس ارشد طرح‌ریزی منطقه‌ای سازمان ملل بود. با مجامع علمی و دانشگاهی جهان ارتباطی مستمر داشت و بارها به‌عنوان استاد مدعو در دانشگاه‌های معتبر ایران و جهان تدریس کرده بود. از او طرح‌های معماری و شهرسازی و آثار مکتوبی در قالب تألیف یا ترجمه بر جا مانده که از آن جمله می‌توان به پژوهشی ارزشمند در زمینه بناهای عمومی معاصر اشاره کرد که در قالب مجموعه دوجلدی «معماری معاصر ایران؛ ۷۵ سال تجربه بناهای عمومی» منتشر شده است. این مجموعه دوجلدی اثر پژوهشی پراهمیتی است که از سوی گروهی از پژوهشگران و به سرپرستی دکتر اعتماد و به سفارش وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و تدوین شده است.

دکتر ایرج اعتماد برای من زودآشنایی دیربافته بود. تا بیش از سال ۹۵ با ایشان تنها از طریق آثارشان آشنایی داشتم. در سال‌های اخیر وقتی آثارشگاه فرصت را غنیمت شمردند و از این استناد ارجمند که در دوران بازنشستگی به سمر می‌برد، دعوت به تدریس و حضور مستمر در دانشگاه کردند، برای افرادی از نسل جدیدتر دانشجویان معماری و شهرسازی فرصت آموختن از این استاد فرهیخته فراهم شد. به معنای دقیق کلمه دکتر ایرج اعتماد استاد سه نسل از معماران و شهرسازان ایران بود. امروز

که در سوگ ایشان این سطور را می‌نویسم. این نکته اندکی الیتام‌بخش است که در مقطع

دکترای معماری دانشجوی ایشان شدم، اینکه در آن سال‌ها با چه اشتیاقی در کلاس‌های درس

ایشان شرکت می‌کردم و در نهایت ایشان با بزرگواری راهنمایی رساله دکتری‌ام را برعهده

گرفتند و در واقع این امکان را یافتم که رساله دکتری معماری‌ام را با راهنمایی ایشان بگذرانم.

توفیق این آشنایی با ایشان هرچند در حاصل شد؛ اما برای من پربار و برحاصل بود و شاید

برای استاد فرهیخته‌ای مانند دکتر ایرج اعتماد زحمتی بیش نبود. او زودآشنایی دیربافته بود.

روزها

فراتر از یک آیین…

رضاکبانی: حقیقت و چرایی «یلدا»، مثال میراثی سترگ و معنوی و روح حاکم بر این آیین را نمی‌توان در جریان بازناساسی زیست فرهنگی و هویتی و اثربخشی آنها در جریان زندگی امروز و فردا نادیده گرفت. موسم یلدا بهانه خوبی است برای گذر از نگرش «موزه‌ای»، صرفاً ستایش‌برانگیز و یکسویه به آیین‌ها و رفتن به سمت نگرش کاربردی در این وادی. به دیگر سخن، شناخت ارزش‌ها و آموزه‌ها و دل آیین‌ها و کارآمدی آنها در جریان زندگی، که بی‌تردید در این مسیر «فلسفه آیین‌ها متجلی می‌شود. اما در عین حال چنین مناسبت‌هایی می‌تواند اذهان تشنگر و دغدغه‌مند حوزه حفظ کنجینه‌های گران‌سنگ ملی را به سمت مستندسازی پیرامون میراث غیرملیومس (میراث معنوی) بیش از پیش معطوف کند.

انسان روزگار امروز با وجود تجهیز به دانش و تکنولوژی همچنان از قصه برغصه سطحی‌نگری‌ها، تنهاشدن‌ها» و دل‌زدگی از ترسیم آینده، در امان نیست! رجعت به برخی کهن‌الگوهای کمال‌بخش، نقطه امید و قابل اعتنایی است برای گریز از انفعال و فاصله‌ویرانگر روحی، عاطفی و…

«یلدا» را جشن میلاد خورشید می‌دانیم؛ ظهور نور با بارقه ایمان و امید و پایان‌بخشیدن به تاریکی… تجلی زیبا و روایتی شورانگیز از میل به زایش و زندگی… بی دلیل نیست که سرخی انار مثال جلوه‌های از زیستن در این ضیافت چشم‌نواز و حس حرکت خونی تازه بر رگ‌های نفتیده را تداعی می‌کند آن‌هم در آستانه ورود به شب‌های خیال‌انگیز و طولانی زمستانی؛ بستر ظرفیتی شگفت‌انگیز برای در کنار هم بودن، داد و دهش تجربه با زبان خلاق و گفتار گرم قصه‌ها و روایت‌ها و …

شاید می‌توان مدعی بود که «یلدا» همچون «نوروز»، فراتر از آیین در قامت یک «فرهنگ» است؛ سرشار از خیر و زیبایی…
حال این ما و این میراث گذشتگان … کالبد روزگار و زندگی ما روح «یلدایی» را می‌طلبد! هرچند مناسبات برپاداشت وزین سفره یلدا، در همه‌جا فراهم نباشد… موسم یلدا می‌تواند نقطه عطفی باشد برای خوانش دیگری از گذران سالیان عمر و فال نیک‌زدن و خود را در آینه «ابدیت» یافتن… چه نیکوست که جان و روح یلدایی را تنها در واپسین نفس‌های آذرمه متوقف کنیم که در تابه‌تابته عمر آن را در متن مناسبات زندگی با تأمل و تعمق بازباییم…